

senttisegwa mielentilasta ollen, olisin
samat kirjieni syntäsisällöiksi, jilla
olisin vaan tarpeettomasti ilaista mielen
häirintyt. En nytkään vielä voi
kehua olevani aivan terve. Olen kuitenkin

jo tuki sikoi tyynimielinen ette ushalkan ryht-
tyä kirjoittamaan. Selkään etten saa ottaa
jilla ensimmäistä kirjettä — ehkäpä apttelle.
Kaoko äiti ei kirjita, niin mitäpä minäkään.
Kun ei leppikulta kumminkaan apttelisi, jos ter-
täisi ninkiläisen viikkokauden äiti on viittänyt

Kallella sain tänään kirjeen — semain
siunne viikolla. Muutain oliin viinun-
viikko herveininen onnellinen viikko — kirjita
sain jaks ainoa päivä, paitee luoautain en
saanut. Tällä viikolla ainoastaan Kallella
Ehkäpä hänelle ainoalle olenkin jostakin
ar... ? (!) Oh! Ei, ei, ei, !!!
Pidättchän tokin äidistä — Pekka, Maija
ja Gerda — Hänkin, hiinkin pitää
Anna läbi ruhoastaa

Karstam...
Lepi...
Kun...
Anna...
Pekka...
Maija...
Gerda...
Anna...
Pekka...
Maija...
Gerda...
Anna...

ja minä onnetain mitä jaksan
arvelemaan 12

Suatto, suatteka lapset kullat mulle antot.
Ehkä kaikki rukka ryhdyinkään ki-
jittamaan kooka en pysy tyynenä

Lähden parempi hielemään, ja sitte
jatkan.

Ulkana kävely virkiöti aina luvalla
oli kuitenkin outo yksin kävellä. Niin,
kaikkialla vaan yksinäisyyden tyhjyyttä...
Jospahan nyt talttuisin tähänkin en-
tiötäänkin yksinäisenpuian elämään

Kyllähän totua... Tulehan lepot Joulun
kahtakan uukin joulu

Kyllä, kyllä Pekka, kulta olen ajatte-
lut kirjjesi sisittä ja sen tarkitusta...
ja sitä mietin vieläkin

Maata, ällä minä kiidan että jaksan istua meilläni, ja mitä en tahollisista
Olk'ei, jalko oli suola samallaan kuin paivan melleini, vaan en nyt

Linnantiem. 29 pöivi 13. X. 26

Helsingissä
Kirkonmäen kirkon
pastori A. A. Linnantiem.
M. J. I. Linnantiem.
M. J. I. Linnantiem.
M. J. I. Linnantiem.

Rakas, rakas Pekka!

Hai, mitä mun nyt teetyn, sulle sa-
noa. Mitä enemmän

niitä teosofiseen uskannon käsittelitä,
sitä selvemmin tunnecn että heidän op-
pansa on horhaoppi! ...

Käkiötä enemmän loukkaa uskan-
nollista tumetta. Kristuksen perus-
linen halventamieca.

Turhaa on mun koeltaa väitteitisi ku-
mota jö omaa kantansa puallustaa
— siihen kypyni si piitä.

Tyrkihäämme, pyrkihäämme
todelliseen yhteyteen Kristuksen kan-
kansa. Antakaamme jokapäiväisen
elämämme todistaa, että olemme lei-
matut Kristuksen hengellä.

Elämämme, elämämme on perus-
saarna" jö se ukkuu itensä kullisen
näpyytjä jö rakkautta ...

Suom. shakkiopimilla
pastori A. A. Linnantiem.
1926